

alle oplysninger i en sag, som til videregivelse af en enkelt eller enkelte oplysninger.

Et samtykke kan ofte have karakter af en anmodning om Finanstilsynets eller Fondsrådets bekræftelse af et givent forhold, eksempelvis over for pressen. I en sådan situation vil et samtykke til, at tilsynet eller rådet kan videregive en enkelt eller enkelte oplysninger - taget ud af en større sammenhæng - kunne give et ufuldstændigt eller forvrænget billede af en sag eller et begivenhedsforløb. Finanstilsynet og Fondsrådet vil som udgangspunkt ikke have mulighed for at fremkomme med supplerende eller korrigerende oplysninger.

En anden tænkelig følge af samtykke er den situation, hvor et selskab og en kunde giver samtykke til videregivelse af oplysninger, og andre føler sig presset til at gøre det samme.

Det er ikke utænkeligt, at dette vil kunne påvirke selskabets ledelse til at vise tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, der gives Finanstilsynet eller Fondsrådet til brug for tilsynsvirksomheden. Det vil især kunne afholde selskaberne fra af egen drift at videregive relevante oplysninger til tilsynet eller rådet.

Det foreslås på denne baggrund, at aktieselskaber omfattet af § 7 og andre omfattet af denne lov ikke skal kunne give samtykke til, at Finanstilsynet eller Fondsrådet kan videregive fortrolige oplysninger.

I stk. 3 er foretaget en præcisering af, at Finanstilsynet og Fondsrådet af egen drift i årsberetning m.v. i summarisk eller sammenfattende form kan offentliggøre oplysninger. Det afgørende er, at det enkelte aktieselskab omfattet af § 7 eller andre omfattet af denne lov eller disses kunder ikke identificeres.

Stk. 4 svarer til den gældende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 2, nr. 2, der sikrer, at parterne i en civil retssag kan få udleveret fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet eller Fondsrådet, når selskabet er erklæret konkurs.

Det er dog præcisert, at oplysninger om kunders forhold ikke kan videregives, samt at fortroligheden med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i forsøg på at redde aktieselskabet omfattet af § 7 eller andre omfattet af denne lov, også gælder, efter at denne medvirken er ophørt. Bestemmelsen svarer til den administrative praksis på området.

Stk. 5 indeholder regler om de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet eller Fondsrådet kan videregive fortrolige oplysninger.

I forhold til den gældende bestemmelse i bank- og sparekasselovens § 50 b, stk. 2, er rækkefølgen i den foreslåede bestemmelse systematiseret, idet man har

samlet først de tilfælde, hvor der kan videregives fortrolige oplysninger til danske myndigheder m.v. (nr. 1-12), derefter myndigheder m.v. inden for EU- og EØS-samarbejdet (nr. 13-14) og endelig myndigheder m.v. i tredjelande (nr. 15).

Bestemmelsen om, at tilsynet og rådet under visse omstændigheder kan videregive fortrolige oplysninger til parterne i en civil retssag, fremgår nu af et særskilt stk. 4. Begrundelsen herfor er, at bestemmelsen er atypisk i forhold til de i stk. 5 opregnede undtagelser, da der ikke er tale om en myndighed eller lignende.

Herudover er der i stk. 5 sket en præcisering i enkelte bestemmelser, og der er indføjet 2 nye bestemmelser (nr. 1 og 9).

Nr. 1 gennemfører dele af artikel 25 i investerings-servicedirektivet. Ændringen foreslås på baggrund af vedtagelsen af lov nr. 414 af 26. juni 1998 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love.

Med denne lov er det præcisert, at Fondsrådet er et uafhængigt, kollegialt råd, jf. værdipapirhandelsloven § 83, stk. 2, 1. pkt.

Vedtagelsen af lov nr. 414 har derfor betydet, at det er nødvendigt at udnytte direktivets hjemmel til at etablere en adgang for tilsynsmyndigheder til at udveksle oplysninger indbyrdes.

Nr. 2 svarer til gældende praksis. I bestemmelsen præciseres det, at fortrolige oplysninger kan videregives i forbindelse med efterforskning og strafforfølgning af strafbare forhold, der er omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen, det vil sige de love, som administreres af Finanstilsynet eller Fondsrådet.

Den gældende bestemmelse omfatter forhold, der er omfattet af straffelovgivningen. Det er uklart, hvad der forstås ved udtrykket straffelovgivningen. Hertil kommer, at den gældende bestemmelse synes at forudsætte, at der utvivlsomt foreligger en overtrædelse.

Afgørelse af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse, førend det endeligt kan fastslås, at en overtrædelse foreligger. Finanstilsynet eller Fondsrådet har i langt de fleste tilfælde hverken hjemmel til eller mulighed for at foretage en sådan efterforskning. Som følge heraf er bestemmelsens formulering præcisert således, at fortrolige oplysninger også kan videregives til brug for efterforskningen af en formodet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

Nr. 3 svarer til den nuværende nr. 10 i bank- og sparekasseloven.